

denne ikke har gentaget sig Aaret igen, saaledes som Tilfældet har været i de sidste Aar.

Hvad angaar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), er der en kedelig Forskel paa hans og hans Forgængers, som Repræsentant for 4de Kreds, Opfattelse af Arbejderorganisationerne. I den Betænkning, som i Fjor blev afgiven fra Udvalget angaaende Arbejdsløshedsloven, findes der adskillige anerkendende Udtalelser fra det daværende Medlem for 4de Kreds, hvori han blandt andet siger, at Loven om Arbejdsløsheds-kasser har virket over Forventning heldigt og fremhæver, at Medlemmerne af Arbejdsløsheds-kasserne og Fagforeningerne tilsammen have ydet meget betydelige Beløb til Understøttelse af deres trængende Medlemmer. Han opgør det i 1908—09 til 2 Mill. Kr. og siger, at det maa siges, at Arbejderne i ikke ringe Grad have baaret Understøttelserne til deres trængende. I det hele taget lagde dette Medlem en Anerkendelse for Dagen overfor Fagforeningerne, som staar i stor Modsætning til det Syn, som det nuværende Medlem for 4de Kreds vil anlægge, saavel paa det Punkt, jeg nys har nævnt, som i hans Modstand mod Gennemførelsen af disse Lovforanstaltninger og endelig paa et senere Sted i Betænkningen, hvor det ærede Medlem udtaler sig imod Fagforeningerne. Jeg beklager denne Modsætning, men herved er der naturligvis intet at gøre, og jeg vil haabe, at der fra det ærede Flertals og den højtærede Regerings Side uanset denne Opfattelse vil blive gjort, hvad der er muligt for at føre Forslagene ikke alene gennem dette Ting, men ogsaa gennem det andet Ting, hvor Modstanden maaske netop fra den Side, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds repræsenterer, kunde blive stærkere.

Vi Forslagsstillere have imødekommet Ønskerne om visse Forandringer i de foreliggende Lovforslag. Vi have givet Afkald paa visse Enkeltheder i det første Forslag, vi give Afkald paa Bestemmelsen om den fastsatte Refundering af en Del af det, der ydes til Hjelpekasserne, og i det andet Forslag have vi givet Afkald paa vor Opfattelse med Hensyn til Lovens Varighed. Vi have gjort det for at faa det mest samlede Udtryk som muligt i Retning af, hvad der burde gennemføres, idet vi, som sagt, haabe, at der fra de Sider, hvor det er ønskeligt, maa blive vist den Velvillie overfor Sagen, som kunde gøre det muligt at føre det igennem Tin-

gene til Gavn for de Tusinder af Arbejdere, som have levet og fremdeles leve under daarlige Kaar som Følge af den ekstraordinære Nødtilstand, og for hvem Hjælpen i disse to Forslag er i høj Grad paa-trængende nødvendig. Jeg tillader mig derfor ligesom Ordføreren, der nylig har talt, at anbefale de stillede Ændringsforslag og dermed Lovforslagenes Gennemførelse i den saaledes ændrede Skikkelse.

Schovelin: For det første Lovforslags Vedkommende, hvortil der er stillet et Ændringsforslag fra Flertallets Side, tiltræder jeg Ændringsforslaget. Med Hensyn til selve Sagen, som den afspejler sig i disse to Lovforslag, ønsker jeg ved tredje Behandling at fremsætte en længere motiveret Udtalelse.

P. Munch: Jeg vil gerne udtale min Tilslutning til Lovforslagene med de dertil stillede Ændringsforslag. Jeg kan være enig med alle de foregaaende Talere i, at der ikke er nogen Grund til at optage nogen almindelig Diskussion paa dette Tidspunkt, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at vi fra vor Side kunne slutte os til Lovforslagene med de Ændringer, der ere foreslaaede, og udtale min Glæde over, at vi ere naaede saa nær til Enstemmighed i Udvalget med Hensyn dertil.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderrup): Jeg kan ogsaa nøjes med kort at udtale min Tilslutning til de Ændringsforslag, der ere stillede. Ændringsforslagene ville for begge Lovforslags Vedkommende — forudsat at de blive vedtagne — medføre, at Lovene blive af samme Indhold som de, der i Fjor blev gjorte færdige fra Folketingets Side. Hvad specielt det Beløb angaar, hvormed Hjelpekassetilskuddet er foreslaaet forhøjet, er jeg med den ærede Ordfører enig i, at vi have Lov til at haabe paa, at naar Beløbet bliver forhøjet med 200,000 Kr. til 450,000 Kr., vil det navnlig sammen med det, som maatte blive sparet for indeværende Aar, være tilstrækkeligt til, at Kommunerne ogsaa for det kommende Finansaar ville kunne faa den Trediedel refunderet, som de nu hele Tiden have faaet refunderet fra Statskassen, og som de selvfølgelig vente ogsaa i Fremtiden at faa refunderet.

Jeg er enig i de Udtalelser, der ere faldne fra alle Sider, om, at der ikke for Tiden er nogen Grund til at komme ind paa nogen nærmere Drøftelse af selve Principperne i de to Lovforslag om Ar-